

EINDELIGK.....CAMPEOOOOONE!!!!

Het op 28 mei gehouden Internationaal Loodsen Voetbal Toernooi te Rotterdam zal de boeken in gaan als een historisch toernooi. Na **29!!!!** jaar is het ons eindelijk gelukt de felbegeerde cup mee naar IJmond te Dit jaar was de organisatie in handen van onze Rotterdamse collega's. Ondanks dat het bijna een thuiswedstrijd was waren we toch slechts met 14 man waarvan 3 flp-ers nl. Dick van der Linde, Bert Ruyten en kersverse flp-er Piet Stam. Petje af mannen! Jorrit Miedema(Lodico) hadden we dit jaar gecontracteerd om het doel te verdedigen en zoals het zich er naar uit laat zien zal gezien zijn prestaties zich dit volgend jaar heel waarschijnlijk misschien herhalen..... Jim zat nog met de nasleep van het Vletterlieden toernooi, nl. pijnlijke ribben en belde vrijdagochtend (aanvankelijk) definitief af. Een aderlating voor onze voorhoede. Marc was ook niet helemaal fit dus met uitzondering van de weersverwachting waren de vooruitzichten niet echt gunstig. De meesten van ons togen vrijdag al richting het Rotterdamse waar we ondergebracht werden in het mooie Hilton hotel midden in het centrum achter de Lijnbaan en de lokale "koopgoot". Ja, de dames hadden het naar de zin. "s Avonds eerst met z'n allen maar wat eten en een heerlijke Thai werd gevonden. Op de kaart stond een rijsttafel voor 2 personen vermeld maar de overigens zeer vriendelijke en beleefde ober toverde net zo snel een

rijsttafel voor 10 personen uit zijn hoge hoed..."no plobem". Ook voor Geert-Jan was het "no plobem" even € 50,00 van de prijs af te halen dus dat was alvast binnen. Het eten smaakte voortreffelijk....voor sommige onder ons hier en daar wat aan de pittige kant maar zeker een aanrader. Inmiddels had Johan nog een mayday sms gericht aan Jim dat hij toch echt nodig was en niet zonder succes. Jim zou zaterdagochtend aanwezig zijn. En dan nu eerst maar eens de loting afwachten. Deze vond vrijdagavond plaats in het Hilton. Totaal 10 teams strijden dit jaar om de eer in twee poules van 5. Poule 1: IJmond – Oostende - Weser-Ems – Brunsbüttel en France. Poule 2. bestond uit Hamburg – Antwerpen – Rotterdam - Kiel en Vlissingen. Eerst maar eens de analyse van de poule onder het genot van een biertje(s).

Oostende en Weser-Ems zijn geduchte tegenstanders; Weser-Ems bv. de laatste 4 jaar 3maal kampioen en 1 keer tweede . Oostende altijd lastig en Brunsbüttel vorig jaar nog 2-0 van verloren. Bij Frankrijk zagen we een hoop nieuwe gezichten dus moeilijk in te schatten. Conclusie zoals elk jaar op de lotingsavond.....we hebben nog alle kans! Zoals het een goed sporter betaamt lagen we er allemaal redelijk op tijd in, zo rond middernacht; dat is in het verleden wel eens anders geweest.

Zaterdagochtend: de weersvoorspelling ziet er goed uit. Niet zo warm als gisteren en een aardig windje. Na een lekker ontbijtje werden we met bussen naar het trainingscomplex van Sparta gebracht alwaar René, Jim, Rob Gerrits en Jorrit ook reeds gearriveerd waren. Eerlijk is eerlijk, Marc hadden we naar Spangen gestuurd dus die stond ff verkeerd maar arriveerde toch nog op tijd voor onze openingswedstrijd. Het toernooi werd geopend door Jaap Dekker, U weet wel, de eigenaar van de schoen van de fair play cup (vorig jaar in ons bezit;die voetballers winnen nog eens wat.....).

Oostende was onze eerste tegenstander. Altijd lastig en we zijn goed aan elkaar gewaagd. Na wat gerommel in de opstelling stond het dan eindelijk. 4 man achterin, 3 op het middenveld en 3 voorin merkten we van meet af aan dat het lekker liep. Al vrij vlot wist Geert-Jan er 1-0 van te maken wat nog meer rust in de ploeg bracht.Echter van korte duur.Nog voor de rust, door een kleine verdedigingsfout van W uit S-N , tevens zijn enige van het hele toernooi,kopte Oostende gelijk. Maar in de tweede helft was het snel gebeurt. 2 mooie lobs van Geert Jan en Bart zorgden voor de eerste overwinning van 3-1.

Direct daarna volgde de wedstrijd tegen het Franse team. De eerste 10 minuten wisten ze ons echt te overrumpelen en creëerden ze de beste kansen. Hoewel.....Johan kreeg de beste kans voor open goal maar helaas....Hoe is het mogelijk zal U denken maar in de tweede helft was het kaarsje bij de Fransen uit en was het duidelijk dat wij de ploeg met de beste conditie waren. Een frommelgoal van GJ zorgde voor een 1-0 winst.

Inmiddels hadden de gespeelde wedstrijden hun tol al geeist: Marc z'n blessure was ernstiger geworden en moest helaas uitvallen. Ook Bert moest met een zweepslag in z'n kuit het veld ruimen. Toen waren er nog maar 12 en was het voor mij tijd om maar weer eens bij onze Duitse collega's van Weser-Ems te gaan ronselen voor de komende wedstrijd tegen Brunsbüttel. Wolfgang (evenals vorig jaar) en Gerhard waren gaarne bereid om in te vallen indien nodig.

OK, en toen Brunsbüttel: vorig jaar nog 2-0 klop van gehad. Maar we waren scherp. Hier roken we al een beetje dat er misschien iets moois kon gebeuren. De eerste goal was een beauty. Een mooie boogbal van buiten de 16 meter werd door Piet net onder de lat onhoudbaar voor de keeper ingeschoten. Eigenlijk een identieke bal door Piet kwam even later op de lat en kwam in de rebound voor de voeten van Hans P. die hard 2-0 inschoot. De wedstrijd liep als een trein voor ons. In de tweede helft was het Johan die met de inmiddels aangewakkerde dwarswind de ene mooie voorzet na de andere voor de goal van de tegenstander afleverde. Al met al scoorden we nog 3 keer . Twee mooie goals van Hans M en een kopbal van GJ. Klinkende uitslag dus: 5-0!!

Met nog één poule wedstrijd voor de boeg lag de finale binnen handbereik!! Maar dan moest in ieder geval niet verloren worden van Weser-Ems. Met slechts een wisselspeler begonnen we aan deze klus. Want om nu tegen je eigen team te spelen was zelfs voor Gerhard en Wolfgang te gek. (en voor Wolfgang is niet veel te gek zult U later nog lezen). De strijd ging gelijk op. Een gelijk spel was voor ons voldoende maar daar op spelen blijft levensgevaarlijk, dat blijkt wel uit het verleden. Uiteindelijk viel de verlossende treffer aan onze kant. Een assist van Dick en de knappe afronding van Jim stelde onze finaleplaats veilig. Wel verloren we hier ook onze 12^e man aangezien Rob z'n enkel een harde botsing met zijn tegenstander niet helemaal overleefde.

Maar de finale..... het drong nu tot iedereen door. Het kan gebeuren!! Waar we in voorgaande jaren toch vaak schipbreuk leden op plek 3,4 of 5 was het nu mogelijk winnaar te worden maar tegen wie.....?????

Op dat antwoord hoefden we niet lang te wachten. Antwerpen zou onze tegenstander worden. Een tegenstander waar het altijd onsportief en hard aan toe gaat. Ook een tegenstander waar we 10 jaar geleden onze laatst gespeelde finale met penalty's van verloren maar ook een tegenstander die in 2003 en 2004 in de poule klop van ons gekregen heeft.

Eerst de kleine finale. Dit jaar geen wedstrijd maar penalty's nemen voor de 3e en 4e plaats tussen Weser-Ems en Rotterdam . Weser –Ems bracht het tot een beste resultaat.

De finale: nog voor de wedstrijd was er al commotie. Ik moest aan de ingezwachtelde hand van René van de Kerkhof denken in de finale van het wk van 1978 in en tegen Argentinië. Wat was er aan de hand?

Aangezien wij geen wisselers meer hadden waren onze Duitse vrienden weer opgetrommeld. Hier konden de Antwerpenaren niet mee leven dus zonder wisselers de finale in. Aanvankelijk een gelijk opgaande strijd maar eerlijk is eerlijk in de tweede helft speelde de wedstrijd zich veelal op onze helft af zonder dat ze nu echt gevaarlijk werden. Even sloeg het noodlot toe. Een zacht rollertje belandde buiten bereik van Jorrit in de rechter hoek maar de grensrechter stak gedecideerd zijn vlag omhoog voor buitenspel. De vermoeidheid zat duidelijk bij iedereen in de benen en veel risico's werden er niet meer genomen. Verlenging was het gevolg. Het publiek stond als één man achter ons maar ook dat resulteerde niet in een goal . Een herhaling van 10 jaar geleden deed zich voor. Toen de Antwerpenaren ons in de finale met penalty's versloegen. Bijna alle spelers die nu hier stonden hadden dit ook meegemaakt. Zou het nu weer zo eindigen of zouden we nu eindelijk krijgen waarvan wij vonden dat we recht op hadden? Onze penalty nemers: Hans M, Bart, Johan, Piet en Hans P. En natuurlijk niet te vergeten Jorrit onze keeper die een niet onbelangrijke rol zou spelen. Juist de penalty genomen door de maker van het afgekeurde doelpunt wist hij te stoppen. Dus hadden we het helemaal in eigen hand zoals ze dat dan zeggen. 4 penalty's waren door mijn medespelers al onhoudbaar ingeschoten. Aan mij de eer om de laatste te nemen.....rust, hoek kiezen, en schieten.....raak!!!
na 29 jaar hebben we het geflikt....

EINDELIJK.....CAMPEOOOOONE!!!!

de vreugde bij publiek en spelers was enorm. En wat is er nu mooier dan het toernooi van je Rotterdamse collega's te winnen en de beker uitgereikt te krijgen door de havenmeester van Rotterdam!!!
De feestavond was zoals altijd de afsluiting van het toernooi en ook grandioos georganiseerd. En over sportiviteit gesproken..... champagne werd voor ons in onze beker uitgeschonken door onze Duitse collega's van Weser-Ems.

Sommige van U zullen denken, waar gaat het helemaal om maar als je al zo lang met elkaar speelt en het dan eindelijk allemaal een keer klopt dan is dat een meer dan prachtige belevenis. Ik geniet er nog steeds van!

Bedankt mannen en op naar Hamburg 12-14 mei 2006.

Hans Piso.